IV. évfolyam — Csáktornya, 1887. október 9-én. — 40. szám.

MURAKÖZ

Szerkesztőségi iroda: Főtér, Szt. Ferencziek haza, emelet, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet *mindennap* 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számittatnak.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.

A Csáktornyán székelő „Muraközi tiszti önsegélyző szövetkezet", a Perlakon székelő „Alsó-muraközi takarékpénztár" és „Önsegélyző szövetkezet" s a Stridón székelő muraköz-hegyvidéki közművelődési „Önképzőkör" hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . . . 4 frt
Félévre . . . . . 2 „
Negyedévre . . . . . 1 „
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtatnak; Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukes M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brünnben: Stern M.

Nyilttér petitsora 10 kr.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Kis mulasztás nagy baj.

(G) Ismert dolog, hogy a vasutakat a czélból épitik, hogy élénk közlekedést teremtsenek, az ipart és kereskedelmet gyarapitsák és igy a haza culturális érdekeit előmozditsák. Országunk már annyira be van hálózva vasutvonalakkal, hogy alig találunk kerületet, alig nevezetesebb helységet, melynek e tekintetben a maga része ki nem jutott volna. Mi muraközi ek is régóta gyönyörködünk már a vasut jótéteményeinek áldásában s im a legujabb időben is mint gy kiegészitőleg ismét egy ujat kaptunk, mely ugyan ments Isten, hogy elvigyen bennünket, de csak mellesleg mondva, elmehetünk rajta Zágoriába — gesztenyéért avagy aszalt szilváért! A rosz világ kétségbe vonja ugyan ennek értékét, tán jogosan is, de ez nem ide tartozik. Mi másról akarunk szólni.

E vonat Csáktornyától Varazsd felé egy kétezer lakossal biró szép és nagy község mellett halad el és e nagy terjedelmű község culturális és anyagi viszonyaiból eredő érdekeit — égető szükségeit tekintetbe nem véve, se bu se be — elrobog mellette, mintha csak nem is Magyarországhoz tartoznék ez!

Ez Nedelicz mezőváros, mely mint határvidéki helység, hivatva volna Stájer, Horvát- és Magyarország kapcsául szolgálni! — Igenis! Házai mögött negyed órányi távolságban épitették az országos èrdekü csáktornya-varazsdi vonalat s szörnyen megteledtek arról hogy eme szép jövőnek elébe néző mezővárost okkal móddal csak utba kellett volna ejteni s házai mögé egy kis rongyos kunyhót odatákolni, hol az a conductor azt is elkiabálgathatta volna: „Nedelicz két percz!«

E szerencsétlen mezőváros az ő culturális érdekeinek i y módon történt elveszitése folytán eredő jajkiabálásai égig hatnak s az igazság trónusa e ött kérik a hiba helyreütését. De mind hiába! A hiba pótolhatlan, a mulasztás helyrehozhatlan!

Kiket terh li e mulasztás vádja, azt fele leges tárgyalnunk. Ha az épitőket, hát nem szép dolog; ha az érdekelt községet, hát pótolhatlan hanyagság, kemény megrovást érdemlő tájékozatlanság!

Egyik ugy felelős, mint másik, mindkettőjükön mult a dolog! Egy országos érdekü vasut épitésénél nagyobb hibát alig lehet elkövetni, mint azt, hogy vonalba eső nagy terjedelmü, népes és általában termékeny mezőváros elkerültetik s igy az ország culturharczteréről örökre leszorittatik! Különösen oly község, mely az ország határán levő idegen ajku néppel bir s a magyarosodás éltető melegére nélkülözhetlen szüksége van, mint Nedelicz mezővárosnak!

És megtörtént ez először a Stájerországba haladó vonat épitésénél, mely e község temploma mögött egy macskaugrásnyi távolságban megy, és megtörtént ez ime most ujból a zágoriai vonat épitésénél. Sem az első, sem a második nem áll meg itt egy fél perczre sem, holott mindkettő — egyik északi oldalról, másik délről — megállapodott volna akár a házak üstöke alatt is!

Hová fejlődhetett volna polgárosodás tekintetében e mezőváros nehány évtized mu va, ha két oldalról vasuti állóhellyel bir! Vagy ehe tán nem elég indok a két ezernyi lakosság, a több ezer holdra terjedő termékeny környék, a már meglevő s m sziről látogatott népes négy országos vásár?

Tudtunkkal számos ily, de még kevésbbé érdekelt község is megkapta megállapodási helyét.

Nedelicz nem!

És e mulasztást most már csak helyreütni sem lehet. Igenis némileg a bajon segiteni tán ugy lehetne, ha az északi oldalon elhaladó prágerhofi vonat a templom mögötti őrháznál pár perczre megállapodnék. Ez a községnek közletlen közelébe esik s egy kis rakodási helyiség is bőven kijutna itt. —

Hogy mily szüksége van erre a mezővárosnak, azt elegendoleg illusztrálja a község immár emlitett termelési tehetsége és sokasága, ama távoli országokból ide leutazó többrendbeli kereskedők tekintélyes száma, kik az itteni nagy vásárokat oly rendesen látogatják s bámulatos nagy vásárlásokat tesznek; utóvégre meg ama szomoru körülmény is, mely szerint mig a szomszédhelységek a vasut áldásos melegén sütkérezve gyarapodnak, addig Nedelicz az elhagyatottság tespedő betegségét nyögi s igy biztos elszegényesedéséhez, tehát tönkrejutásához közeledik!

Ébredjen fel Nedelicz előljárósága s mig lehet, iparkodjék helyrehozni azt, mit elődei régen, ő maga most tán nem akarva elmulasztott; ne vegye ezt csekélységnek, mert a mulasztás nyomasztó terhe párhuzamban fut a haladás áldásaival s csakhamar elérkezend az idő amikor majd késő lesz a szánombánom.

Mert a világ halad, ki vele a culturharczmezőn megmérközni nem bir vagy elkésik, az szégyenteljesen bukik s tönkre megy!

Fel tehát Nedelicz! Tárjátok fel égető sebeteket a magas kormány előtt, ő belátja s méltatja jogos követeléseket s ki tudja, egy kis engedmény mily boldoggá teheti idővel a most fe edékenységben tespedő várostokat!

Különféék.

— **Lapunk t. előfizetőit** az uj évnegyed kezdetével tisztelettel kérjük, miszerint siveskedjenek az előfizetési ***hátralékokat mielőbb megküldeni,*** és az ***előfizetést megujitani*** mert a gyéren befo yó előfizetési dijak távolról sem fedezik ama előállitási stb. költségeket, amelyek be immár tetemesen megnagyobbitott ***kétnyelvű*** lapunk kerül.

Azon t. előfizetőinket pedig, kik lapunkat tovább tartani nem szándékoznak, — kérjük, a közelebbi számot felbontatlanul visszaküldeni.

Tisztelettel

A „Muraköz" kiadóhivatala

TÁRCZA.

Nem kereste s megtalálta.

(Beszély.)

Irta: E. LADDEY.

Magyaritotta: BELLOSICS BALINT.

(Folytatás.)

A mademoiselle igyekezett világosan bebizonyitani, hogy Mariska beszéde csak nyughatatlan természetének, de legkevésbbé nevelésének következménye.

Nemsokára társas kocsi hajtott a szállóba túltömve fürdőbe érkezett vendégekkel; a vendégek közül egy barna fiatal úr kalapjával intett Mariska felé, ki benne utitársára ismert.

— Ah, az én volt utitársam, kit megmentettem a megsüléstől és dijul e tettemért azt nyertem, hogy a néni megdorgált! Feri! kiáltott örömében Réthy bárónő. Igen ő az, Feri. Alig ismertem reá, menynyire férfivá tették az évek. — Még csak holnapra vártuk, — mily meglepetés! Hála isten, Mariska, hogy Ferivel történt, ami történt!

Az a fölfedezés, hogy a várva-várt rokon és Mariska utitársa egy és ugyanaz az egyén, Mariskát a társalgás központjává tette. Olga és Elfrida nem győzték Ferit eleget kérdezni: hogy érzi magát, egészséges-e stb. És bőbeszédük azt a gondolatot érlelte meg Mariska lelkében: »a néni azt mondta, hogy mily tartózkodónak kell egy fiatal leánynak fiatal emberrel szemben lenni és lám Olga és Elfrida mennyit beszélnek anélkül, hogy a tante csak egy szóval is kifejezné nemtetszését. Ezt megjegyzem magamnak.«

III.

Az s . . . i kaczagó zöld szinü tó felett regényes magasban állott az a kis svájczi styben épült bubos tornyu nyaraló, a melyben Réthy bárónő lakott. A világlátott bárónő mindig eltalálta a jó társalgási hangot. Olga és Elfrida pedig rajongtak Mariska utitársáért. Oly könnyedén, oly bizalmasan társalogtak a kis nyaraló takaros verandáján, mintha régi-régi ismerősök lettek volna, kellemes, hűvös szellő susogott a sürü leveles ágak között, melyek hűs árnyat nyujtottak a ház előtti kis asztalnak; a ragyogó nap, csillogó, hig aranynyal öntötte le a hegy lábánál himbálódzó tótükröt, és ezer meg ezer szikrázó sugár pattogott a kristály habokon.

A vig társaság azonban édes keveset törődött a táj megkapó szépségével, hanem hevesen szóltak szapultak családi ügyeket, városi pikantériákat, bálokat, koncerteket és az asszonyi ész találékonysága és kifogyhatlan pleonasmusa a megmondhatója, mi minden került keresztviz alá.

Csak Mariska ült némán, szótalan és mélyen elmerült a táj szemlélésébe.

— Csak az én kis kedves utitársnőm ül hallgatagon s bizony bizony ha szép orczácskájára nézek, elég okom van hinni, hogy megharagudott reám; pedig milyen barátságosan köszöntöttem és akkor még kis kacsóját is felém nyujtotta.

— Igen Feri! ön nem lehet irányomban elég udvarias; ön miatt dorgáltak meg a mademoiselle és Réthy néni, — fordult vissza kipirult arczcal Mariska.

A bárónőt Mariskának ezen ujabb nyilatkozata ismét zavarba hozta, ebből egy ügyes tréfával kivágta magát, de egyuttal hallgatásra intette a kis daczost.

Mint egy kis megijött galamb, úgy ült egyedül Mariska és haragosan tipegett kis lábacskáival. — Mi minden meg nem történik ezen a világon! Magának csendben kell lennie, de meg kell hallgatnia olyan beszédet, mely őt egy csöppet, de egy csöppet sem érdekli. Kigyulladt, villogó barna szemei mutatják hogy nagyon, de nagyon tudna haragudni!

Végre kevés türelmét is elvesztette.

— Néni, gyönyörü havasi virágokat látok a tóparton, szabad koszorut kötni belőlük?

— Egyedül? —

— De hisz falun vagyunk, fogta pártját Elfrida, ki szeretett volna a kis csacsogóto szabadulni.

— Különben is Mariska még gyermek, szaladgálhat, futkározhat kedve szerint, jegyzé meg Olga epésen.

— Tehát mehetsz kicsikém! adta meg az engedélyt a bárónő, de vigyázz magadra, nehogy eltévedj!

— Én megkeresem, ha eltéved, ajánlkozott Feri.

Mint a könnyü szellő, lebegve tünt el Mariska; fölfedezni, ez volt jelszava. És aki csak egyszer látta is a kies vidéket, tudja mennyi varázsa van; itt is, ott is egy-egy ujabb megkapó kép.

Gyorsitott léptekkel sietett el a szálló mellett virító virágok között és egy emelkedettebb dombról megnéshette hozzátartozóit; ott ültek még mindig a verendán vig csevegesbe bonyolódva. — A nap mind szebben és szebben bearanyozta a hegycsucsot; Mariska felé tartott és egy kolostorhoz ért. A kolostor kétszeresen érdekelte; az ódon kápolna és a kicsiny, melancholikus, de költői szép temető ugy vonták maguk felé; a virágos, szomorufüzzel árnyazott sirok, a kicsiny porló fejfák a fel felcsillanó tőszélen megható képet adtak. Elolvasta a keresztek feliratát: szegény és gazdag, fiatal és agg fölváltva feküdtek. A halál kibékit mindenkit!

Egy frissen felhantolt sir keresztjéről egy tizenhat éves leány nevét olvasta le; itt halt meg a kolostorban. Mariska mélyen megrázkódott; itt hagyni az életet, fiatalon, anélkül, hogy varázsát, ingerét ismerte volna, — oh, az iszonyatos lehet. És vadvirágokból, piros vadrózsából, fehér csillagvirágból, kék buzavirágból csinos koszorut füzött a szegény gyermek keresztjére.

Mariska a látottakon elszomorkodott és midőn visszatért övéihez, még jobban csodálkoztak hallgatagságán. — —

A nap lement a hegyek mögé és nyugaton kisütött az alkony pirosa. A verendán hűs szellő kóriczált és a társaság szétoszlott, hogy korán nyugalomra térjen. Mariska részéről örült a korai lefekvésnek; az utazás, egyéb izgalmak nagyon kimeritették, különben is hozzá volt szokva a korai lefekvéshez.

És ezt tekintetbe véve épen nem örült meg, midőn lefekvéskor Olga ágyához ült és tettetett szeretettel szólitotta meg. Elbeszélte, hogy Réthy tante Elfridát Ferinek szánta, de ő — tudniillik Olga — már világosan belátta, hogy Elfrida semmi különös jelentőséget sem tulajdonit a csinos fiatal ember bókjainak, és — hogy Mariskának igen megköszönné, ha Feri előtt az ő — Olga — tulajdonait dicsérné.

— Te gyermek vagy, édesem, a te kis szácskádból sokkal jelentősebben hangzanak a dicsérő szók és a naivul kiejtett szavakra senki sem fog gyanakvó szemmel nézni. — Oh, mily jó otthonod lenne nálam, kicsikém. . . . jobb mint a hideg, barátságtalan Elfridánál! De okosan végezd kicsikém, nyiltan egy szót se szólj, csak mintha a véletlen adta volna a nyelvedre. Legelőször pedig tudd meg, vajjon Feri még szabad-e és egyáltalában van-e házasodni való szándéka! A többit majd megbeszéljük. Jó éjt, tubuskám! Megértettél ugy-e?

Oh, ha tudta volna, mily gondolatokat költöttek szavai a fiatal leány lelkében!

Mindenekelőtt bepillantott a való világba. Mily más volt az annál, melyet a könyvekből ismert! Hány óriás küzdelemről hallott, melyeket a lovag óriásokkal, sárkányokkal vivott, hogy kedvese szivét megnyerje; mily örömmel hallgatta a troubadourok és lantosok regéjét, kik dallal hóditák meg szerelmüket és dijul a kedvestől koszorut nyertek! És ha ebből a költői szép világból a rideg való világába nézett, hősnőknek nézte a fiatal leányokat, kik dobogó szivvel, félve, remegve nézik a porondon lefolyó viadalt, melyet szivükért vivnak deli fiatalok és örömtől sugárzó arczczal borulnak a győző keblére. Mily utálatosak most e képek! Oh, úgy szeretett volna kiábrándulni mintha nem hallott volna semmit és élni tovább is abban a szép, tündéri világban! A naiv, kedves világnézletnek vége! Olga szavai rabló fényt vetettek a valóságra. A lovagok nem küzdenek többé kedveseikért; csak modern férjhez menni vágyó leányok vannak, kiknek nincs egyéb vágyuk, mint jó parthiet csinálni. — Jó parthiet, — e szavakat többször hallá Olgától. És lehetséges, hogy egy fiatal leány pirulás nélkül képes a fiatal emberért küzdeni, jóllehet annak esze ágában sincs megházasodni? — Nőies ez? — És őt megdorgálták, megpirongatták azért, mert udvarias volt, anélkül, hogy az ilyen gondolatnak csak árnyéka is környezte volna!

Gondolatai nem hagyták nyugodni.

— Istenem! mennyire más a világ, mint a minőnek én hittem! Mily nehéz az embernek önmagát megismerni és mindent úgy tenni, hogy meg ne ütközzék rajta a világ! Félek, igen nagyon félek, hogy ilyenhez nekem egy csepp hajlamom sem lesz.

Ily gondolatokkal tépelódve végezte Mariska első szünnapját.

(Folytat. köv.)

— **O Felsège** nevenapját f. hó 4 én Csáktornyán is megünnepelték. A fáratemplomban ünnepélyes szt.mise tartatott, a melyen az áll. képezde növendékei négyeskarban énekeltek. Az istenitiszteleten jelenvoltak a helyben székelő állami, járási és városi hatóságok tagjai és az összes tanintézetek tanulói tanitóik és tanáraik vezetése mellett.

— **Figyelmeztetés.** A csáktornyai kisdedovó egylet közgyülése m. vasárnap nem volt határozatképes, tehát a közgyülés ma d. u. három órakor fog megtartatni.

— **A déli vasuti** társaság igazgatósága a csáktornyai állomásból kiinduló 211. számu vegyes vonatot, amely éjjel 2 óra után indult el Pragerhof felé, — beszüntette.

— **A szabadságharcz vértanuinak** emlékét Csáktornyán az idén is megünnepelték. F. hó 6-án reggel 9 órakor a Ferencziek templomában gyászmise tartatott, amelyen megjelentek a 48-iki honvédek, az intelligenczia számos tagja, több gyászba öltözött hölgy, az állami képezde tanári testülete és növendékei s a t. A díszes ravatal koszorukkal volt megrakva, s a ravatalra helyezett 13 vértanu arczképe cserfa koszorukkal volt körülvève. A gyászmisén az áll. képezde növendékei alkalmi gyászénekeket és a magyar hymnust énekelték. — Este többen az értelmiség férfi és nő tagjai közül a „Hattyu“ vendéglő étterében gyültek össze, amelynek falán ez alkalomra a 13 vértanu megkoszoruzott képe függesztetett ki. Az első felköszöntőt a vértanuk emlékére Margitai József képezdei tanár s a „Muraköz“ szerkesztője mondotta; Belányi Tivadar képezdei tanár általában a szabadságharcz még élő honvédeit s különösen a elenvolt 48-iki honvédeket éltette; Kollarits Mihály kir. al árásbiró hatásos alkalmi költeményét szavalta el általános tetszés nyilvánitás mellett; Szirtey György körorvos és volt 48-iki honvéd, a 48-iki honvédek nevében köszönte meg a megemlékezést; Margitai a jelenlevő hölgyeket éltette; Kollarits és Belányi sikerülten hazafias költeményeket szavaltak el. A magyar hymnus eléneklése után Luperszbek József urad. tiszttartó és volt 48-iki honvéd megköszönve az összegyülteknek a megjelenést, a társaság egészségére emelt poharat, mire az összegyültek a hazát éltetve 11 óra tájban szétoszoltak. — Noha kicsi volt a társaság, mert sokan nem voltak ott, akik ott lehettek volna, mindazonáltal a jelenlevők részvétükkel és lelkesedésükkel ujább jelét adták annak, hogy a hazáért vértanui halált szenvedett nagyjaink emlékét fenn óhajtják tartani, ami nem a legkisebb befolyással van exponált határvárosunk hazafias érzületének emelésére.

— **Kápolna-szentelés.** Folyó hó 2-án délután igen szép ünnepélyességgel lőn felszentelve a Horváth Lajos csáktornyai zárdafőnök és a vidékbeli nép adományozásából Prekopán felállitott csinos kis kápolna. A kápolna gyönyü helyen fekszik, a Ferenczrendü szerzetesek birtokán, közvetlen a Stridóról Csáktornyára vezető ut mentén, Izléssel van épitve s egy rég nélkülözött magasztos czélnak felel meg; amenyiben e vidék — az egyes falu székhelyektől messze lakó — idősbbs beteges lakói most közel találják az Istenházát, hol imájukat Istennek ajánlva, gyakrabban kereshetnek lelki vigasztalást. A felszentelést Szele Ignácz cz. kanonok, esperes plebános ur végezte a szomszédos plebánosok segédlete mellett; az alkalmi szónoklatot Matoszovics István stridói plebános ur tartotta, igen szép beszédet intézve a nagyszámu hallgatósághoz. Az első misét pedig az épitést kezdeményező zárda főnök ur olvasta. A megható ünnepély végeztével a megjelent vendégek a szerzet közvetlen ott fekvő lakásánál barátságos ebédre gyültek össze, amelyen több alkalmi hazafias és vallásos tosszt és általános jó kedv mellett az alkonyati órákig maradtak együtt. Elengedhetlen megemliteni még e helyen Ziegler Kálmánné szül. Todor Hermin urnő ama nagylelkűségét, mely szerint a kápolna alaptőkéjéül 100 frtot adományozott; a beszerzendő harang fél költségének fedezését pedig Ziegler Kálmán ur volt szives megajánlani.

— **Stawenow** lovag a pekleniczai és a szelnicsei petroleumforrások kutatója a napokban Budapesten hirtelen meghalt.

— **A pribiszlaveczi czigányok** ismét életjelt adnak magukról. M. hó 22-én ugyanis Szt.-Ilonán egy czigány asszony a vásáron több ruhanemüt lopott. — Egy másik czigányasszony, aki K . . . . k helybeli czipészszel vadházasságban él, egy órát lopott Szt.-Péter stajerországi városban a plébánostól. — Egy harmadik czigány pedig f. hó 2-án éjjel a beliczai mezőn 130 fej káposztát lopott. A tettesek mind megkerültek.

— **A tolvaj cseléd.** Vidra Manka pekleniczai illetőségü cseléd lopás miatt a csáktornyai járásbiróság által elzáratott, azonban az itélet jogerőre emelkedéséig szabad lábra helyeztetett. A tolvaj arra használta szabadságát, hogy Kanizsán meglopja gazdáját. Most a csáktornyai járásbiróság is, meg a kanizsai törvényszék is körüzteti, mert a lopás után megugrott.

— **Közgyülés.** A csáktornyai kereskedelmi kaszinó ma d. u 3 órakor rendkivüli közgyülést tart.

— **Intelligens egyének** mellék foglalkozást kapnak mely naponta 2—3 frt jövedelmet hajthat és egész müvelt bármily állású egyének is elvállalhatják e foglalkozást, mely nem sorsjegyek vagy kereskedelmi czikkek kolportálásából hanem hazafias és politikai természetü, igen érdekes müveknek (általunk közlendő) könnyü módon való terjesztéséből áll. Bővebb értesítést ad: Noszlopy E. Budapest IV. Lövész utcza 5.

Árverési hirdetmény.

Perlak városa elüljárósága részéről közhirré tétetik, miszerint a városi legelőből kihasitott

135 hold területet

folyó hó 15-én reggeli 9 órakor

a perlaki városházán megejtendő nyilvános árverésen 6 évre bérbe ád.

A feltételek a városházánál megtudhatók.

PERLAKON, 1887. október hó 6.

Az elüljáróság.

TEČAJ IV. VU ČAKOVCU, 9. OKTOBRA 1887. BROJ 40.

Uredničke pisarne:

Glavni pijac, fraterska hiža, lěvo na kondijaciji. — S urednikom moči je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičuće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jožefa urednika vu Čakovec.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći družtveni. znanstveni i povučljivi list za puk

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga družtva“ vu Čakovcu. — „Dolnjo-Medjimurske šparkasse“ i „Podpomagajućega družtva“ vu Prelogu. — „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga družtva“ vu Štrigovi.

Izdateljstvo: Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . . . 4 frt
Na pol leta . . . . . 2 „
Na četvert leta . . . . . 1 „

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Izlazi svaki tijeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Nekaj iz pravic orsaga.

Od zbiranja zastupnika.

Izbiranje zastupnika ili ablegata ne obavlja samo jeden osebujni razred naroda nego ablegata izbiraju domorodci prez razlike vere ili narodnosti. Ali zato neima svaki človek votuma ili pravo izbiranja. Votuma nemaju najprvič žene ovći stanujući tudjinci, i oni domorodci, koji još nisu navršili 20 letah. Votuma nemaju nadalje domorodci, koji su već 20 letah izpunili, ali još nisu samostalni, nego su pod skrbničtvum i tuterstvom. Medjutim i za one koji nisu vu opisanom stališu, odredjuje zakon svakojačke kondicije, polek koih se more votum zadobiti. Ove kondicije ili uvjeti zoveju se cenzus, i zastoji se ili v imetku ili v znanosti, t. j. zakon dopuča nekomu votuma ili zato ar ima dosta imetka od kojega porciju plaća, ili zato ar si je ovo pravo s svojem znanostjum priskrbel. Gledeć na imetek imaju votuma:

1. Vu slobodnih kralj. varaših svi oni a.) koji imaju s ženom i decom takovu gde se barem tri od trih stanov porcije plaća: b.) ako imaju takovu zemlju koja donaša 16 frti hasna i polek toga se i porcija plaća. 2. Vu malih i velikih občinah na ovoj strani Erdelja imaju votuma svi oni, koji skup s familijum imaju ½ go poštine.

3. Vu erdeljskih velikih i malih občinih imaju votuma oni stanovniki, koji a) od 48—72 frt. 40 kr či toga hasna plačaju porciju b.) koji imaju sprve ili tretje klasse zemlju s najmenje 105 frti hasna, od kojega se porcija plaća.

4. Pravo izbiranja imaju nadalje oni a.) kojim hiža ili stanje donaša 105 frti hasna i od toga porciju plačaju. b.) koji od 105 frti hasna imetka, ležečih penez ili obedveh skupa plačaju porciju, c.) koji kakti trgovci ili fabrikanti od 105 frti hasna porciju plačaju d.) vu slob kralj. varaših oni rukotvorci, koji od 195 frti hasna porciju plačaju. e) vu malih i velikih občinah oni rukotvorci, koji barem od jednoga pomoćnika porciju plačaju.

Iz povesti magjarske.

Kada su Kuni Ladislava zaklali, još je samo jeden človek iz Arpadove porodice živel, a to je bil Andraš III. koj se je drugač zval Venecijanski Andraš.

Andraš III. (1290—1301) njegovo življenje i ladanje bilo je puno nemira. Komaj je na tronuš stupil, već su se podigli tri proti njemu i su hotel tronuća zadobiti. Najbolje se je hrustila Maria teca Kun Ladislava, koja je k Šepavomu Karolju napoljskomu kralju zamuž odišla, i hotela je s silom svojega sina Martell Karolja na Magjarski tronuš poditi.

Podigel se je proti njemu i jeden krivi Andraš, koj se je vun dal za Kun Ladislavovoga brata, ali ovoga su naskorom pretirali iz orsaga. Tretji bil je Habsburgski Rudolf, koj je magjarskoga orsaga hotel svojemu sinu Albertu daruvati. Ali posle smrti Rudolfa se je Albert odrekel od orsaga.

Andraš je sve moguće včinil, da bi si orsaga obranil. Vu Rakošu je orsačko spravičče držal; ali zabadava, jer zakone nigdo nije poštuval. Nazadnje odlučil je, da bude plemenitašku bunu — insurektiu — nazvestil, i kad se je k tomu najbolje pripravljal, najedenput je vu sred zime naglo vumrl.

Od Feuennua zvane žene rodila mu se je jedina kći Jalžabeta, koja je potlam postala tuvarušica Vencela českoga kralja.

Mrtvo njegovo telo su magjarska gospoda s tužnim srcom pokopali. S njegvom smrtjum dotrgla se je Arpadova porodica i je samo vu ženskom spolu nadalje obstala.

* * *

Arpadova porodica je dala 5 vojvodah ili vodjah i 23 kralje magjarskomu narodu, koji su 412 let ravnali orsaga.

Arpad priskrbel je narodu domovinu. Pod Zoltanom i Takšonjom se je narod najviše s tabori i bitkami bavil. Geza i sv. Štefan vpeljali su krščansku veru, a pod Svetim Ladislavom je magjarski orsag već čisto kršćanski orsag bil.

Kaj je novoga?

— *Prosimo* naše poštuvane čitatelje, naj budu i nadalje prijatelji naših novin! Prosimo predplate ponoviti i one čitatelje, koji su još dužni za predplatu, naj budu tak dobri, pak naj je doneseju ili pošleju vu izdateljstvo, ar stampanje i razpošilanje novinah vnogo koštaju. One pošt. predplatnike, koji novine nečeju zadržati, prosimo, naj na pošti na novine napišeju: „vissza“ (nazad); pošta bude nam novine zabadava nazad poslala i budemo znali, koji si nečeju novine zadržati.

S pozdravom. *Izdateljstvo.*

Zaslužni žandar.

Pri zadnjoj povodnji vu temeškoj varmegjiji o lobodil je Szabó Ivan žandar devet ljudih od smrti. Najpredi izvadil je iz vode četiri male dečake, zatim jednu staru ženiku, nazadnje pak s naivekšom pogibelju života oslobodil je četiri odrasla človeka od sigurne smrti.

Za muževni taj čin dobil je od visokoga ministeriuma pohvalnu diplomu i 250 for. nagrade. — Zahvalnost oslobodjenih ljudih pak bude ga do smrti njegove sprevadjala a još po smrti blagoslavljala kosti njegove.

Čudnoviti slučaj.

Hermina kći Ignaca Hilda oružničkoga činovnika oslepila je treći dan potlam narado na jedno oko. Operirati nisu se ualli malo i slabo detešce, potlam pak je sam dr. i profesor Artl izrekel, da dete na desno oko nigdar više videlo nebude. Tomu je vezda devet let. da dete na to oko nikaj vidlo nije. Ovih dnevov najedenkrat zakrići ta devojčica v jutro, kad se je probudila, da na obadva oka vidi.

Kad su roditelji potrebnu probu napravili, osvedočili su se na svoje neizrečivo veselje, da kčerka njihova čisto dobro vidi na obadva oka.

Kaj joj je pomoglo? Dragi Bog!

Pogibeljna šala.

Vu Kassi stal je ovih danov na mostu jedan soldat s jednom služkinjom ter se s njom noruval i sim-tam pošikaval. Doruvanje njegovo tak je dugo trajalo, dok su se obedva pod most srušila. Služkinja slomila si je vrat a soldata zdigli su potrtom i sdrobljenom glavom ter vu bolnicu odnesli. Budimo i vu šali pazljivi i oprezni!

Razbojniki

Razbojničtva pomnožavaju se v našoj varmegjiji usuprot proglaenomu štatariumu. Nezdavnja došli su tri dobro oboruženi razbojniki vu kaštel grofa Forgách Bele po svetlom danu. Dva ostali su doli na stra i a treći išel je gori. Medjutim grof se nije toga lopova preplašil, nego ga prisilil, da pobegne. Pod večer došel je grofov kasnar ter svojemu gospod nu pripovedal, da je on isti razbojnik, koj je ov dan pri njem bil, poručil mu, da bude još došel za kratko vreme i to s jedenajstimi paj'aši.

Grof ga čeka s dobrom stražom, ali se vidi, da su lopovi svoju nameru premenili.

Pogoreli varoš.

Varoš Samobor vu Galiciji pogorel je ovih danov skoro ves — Nastavši veter tak se je opiral braniteljem, da je za nekoliko časov preko 90 hižah do fundamenta zgorelo, zidi popucali ter se porušili. Kvar je neizmerno veliki

Razbojničtvo.

Strahovitim načinom pomnožavaju se pri nas razbojničtva. Iz Veszpréma javljaju nam sledeči krvoločni način od 30. septembra: Na orsačkoj cesti med Papom i Marczaliem navalilo je pet razbojnikov na čižmare od sejma doma iduče iz Pape Tri od ovih nesrečnikov do smrti su sposekli i izmesarili a tri čisto vubili Nesrećni meštri videči strahovito mesarenje poskakali su s kolah ter s begom življenje svoje oslobodili. Razbojnikom ostalo je tu plena do jezero forintov gotovih penez i isto toliko vredne robe

Čin taj grozoviti prijavljen je taki vu Veszprém, odkud su odmah odredjeni žandari na velikom broju,da idu vu potiru za razbojniki.

Nesreča na morju

Veliko brodo'om'e telegrafiraju nam iz Amerike. Pri Shangaiu vtomul je jeden kinezki parobrod, pri čem našli su svoju smrt morski kapitan, više oficirov i tristo kinezkih soldatov. —

Jeden od najvekših talijanskih parobrodov imenom Umberto primo vtonul je vu blizini Napulja polek otoka Ventotene. Ljudstvo na brodu bivše oslobodilo se je, nu kvar vu raznovrstnoj robi iznaša do tri miljuna lirah.

Deák Ferencz.

Zadnji dan septembra odkrili su lepi spomenik (štatua) glasovitoga našega mudroznanca i velikoga domorodca, pokojnoga Deák Ferencza. Spomenik stoji na pijacu naprama štatui isto tak glasovitoga domorodca Szécsenyi Stefana ter spominje potomke na muža, koj si je glibokim mudroznanstvom i uzornim domorodstvom nezaboravne zasluge priskrbei. Odkritje njegove štatue včinilo se je s velikom svečanostju i paradom, pri kojoj prisuten je bil Njegovo Veličanstvo — kralj i sva vi ja gospoda orsaga našega.

Posvečenje kapelice.

Vu Prekopi su 2 ga o. m. s lepom svečanostjum posvetili lepo okinčenu novu kapelicu, koju je na fraterskom imanju V. G. Horváth Lajos čakovečki quardijan s pomočiom Prekopčancih dal zazidati. Kapelica na lepim mestu stoji, poleg Štrigovske-Čakovečkog puta.

Posvečenje je V. G. Szeie Ignacz nedelski kanonik zvršil s pomočjom susednih plebanušov. Lepu prodečtvu je V. G Matoszovits Štefan štrigovski plebanuš držal, a prvu svetu mešu je vu kapelici V. G Horvath Lajoš čital

Po paradi su se nazočni gosti vu stanju grunta fraterskoga zišli, gde je prijazni obed bil, pri kojem su se lepi govori držali.

Spomenuti je treba još na ovom mestu, da je Gospa Ziegler Kalmanova, rodjena Todor Hermin 100 frti fundacije položila za obdržavanje ove kapelice, nada je da je pri posvečenju nazočen G. Ziegler Kálmán kr. notariuš preporučil pol cenu jednoga zvona, ako se priskrbi.

Gospodarstvo.

Povanja lešniakah.

Prem da lešnjaki pri nas posvud i kakti divji rasteju na stalnost mesta ipak su ponekaj izbirajnči, ne zato kak da nebi svigde rodili, nego stoga, ar dočim na nekojem mestu jako fletno rasteju, to na drugom mestu protivno vnogo vremena potrebuju, dok se objačiju i lepoga sada doneseju

Ako lešnjake na veliko očemo povati, piše Sana Anion, to si moramo zato gliboko zemljišče izebrati, i rajši da je peskovito, nego težko, i poglavito takovo, kojemu nigdar nemenjka potrebita feihtnina (vlaga). I ravno pri ovakvih povolnih okolnosti moremo zadobit stalno veliko plodnost, gde bi drugač na suhoj kamenastoj zemlji celo jedno ljudsko preživljenje morali čekati, dok bi grm ponarasel, te bi i onda stoprv samo drobnoga sada mogli očekivati.

Najprikladneše je zato svu zemlju na tri frtalja metra razredjenu izgrabati, te tam ponasaditi grmiće, ako pak samo pojedine rede očemo posaditi med oranicami ili senokošami onda one redke samo gliblje izgrabamo.

Ako stanovito zemljište samo za povanje lešnjakov očemo rabiti, onda grme vu četverokutu na 3 metre jednoga od drugoga ponasadimo; a medtimi ostavši prostor pak s travom zasijamo, koja bude vu tom razmerju, kak se lešnjaki razraščuju, menje ploda dala Ako pak medtim med nasadom lešnjakov senokošu očemo gojiti i hasnovati, anda ostavimo prostora med redi na 6 do 12 metrov daljine. Ovaj način dostupanja ima tu prednost, da senokoše koje su vetrom izvrgnute visoki grmi leskovi obranuju od pozebice i na tom senokoša razmerno več hasna donese, nego da bi slobodnom odprtom mestu bila.

Na spodobni način postupaju u Talijanskoj, gde zbog vladajučih velikih vetrih i suše za obranu proti istim posvem oranice i senokoše naokoli s leskovimi grmi i trsjem nasadiju, gde ovi na povanje rečenoga ploda najpovoljneše deluju, ter zemlje i senokoše dobroga hasna donašaju.

Ovak leskovi grmi, nesamo, da za obranu služiju, već vu onoj zgodi, ako su potom ze svake strane svetlosti zloženi, to nam je i njihova plodnost obilneše te moremo za stalno držati, da ovak v poredju povani lešnjaki ravno nam toliko obilnost ploda donašaju, kak bi i onda, ako bi je na gustom nasadjenje povali, pak još povrhtoga vu prvo rečenoj priliki i dele zemljišča naposeb nam hasna davaju, med ponasadjenimi grmi.

Kaj se dotiče izbiranja fele za povanje, težko je imenovati, takvu da bi vsakovrstnim zgodam odgovarjala, medtim se čini, da pri nas dugi ili okrugli Lambertove-fele lešnjaki na veliko presadjuvanje najbolje se splaća. Ako gdo jedino iz želje izbiranja vu sadu hoće povati, tomu je do 50 felih na izbiranje ponudjeno, ali ovo medtim nikaj nepomaže k tomu, ako bi gdo na veliko štel povati je, a ovde neje samo reč od moguće velikoga sada, nego i od toga, da poleg očekuvane veličine sad i dobro obrodi i podpuno dozreli.

(Dalje sledi.)

Kak se vrače neplodna sadovna drevja

Da sadovna drva nerode, tomu je vu najgustiših zgodah zrok prevelika bujnost vu raščenju ili pak vu mlohavosti drveta. Vu prvoj prigodi nam je takva orudja upotrebiti, koja oslabljuju drevo ili mu barem sok razredjuju vu mnoge plodovne batke (pupovi). Vu drugoj pak priliki morati takva sredstva vu pomoč vzeti, koja jačaju drevo. Sledeča je sredstva uspešno moči za pomoć vzeti onde, gde je neplodnosti zrok preobilna bujnost.

Obrezanje kitah, svržih s čim na dugše ili v občenitom nikakvo. Poleg dugoga obrezanja, mora se sok na više pupov rezdelitl, zbog česa se pupovi menje razvijaju, a plodanoseči se pak batki na svržih leže onda razvijaju, nego pri kratkom obrezanju, počem prem da se pupovi doista razraščuju, ali postrani batki redko narastu.

Redovito i praviluo rukovodjenje ploda donašajućega drva.

Pognjenost kitja. Skušanje upučuje, da ako koje drevo s kitjem osovljeno stoji, s tim brže prehadja sok vu višinu, ali malo vremena ima za kranjenje nižeših pupovah, zbok česa ove i nerazvite (nerazraščene) ostaneju. Po pognenju kitjah prama doli sok vnogo slabiše i do menje kola (giblje) obtiče, več mu na zdolnje pupove deluje, i po tom pomaže njihovo razvijanje, raščenje.

Kesno obavljanje zimskoga obrezavanja najme onda, gda je mladje 4 — 5 cm. dužine dostiglo; s tim se drevo slabi, nastaje gubitek soka, i z česa ponastaje vezanje cvetnih (plodonosni) pupova.

Najbolji i najsigurneši način s kojim se drevo sili donašanje ploda, zestoji vu ponovnom cepljenju istoga, ili pak, ako je fela drugač dobra, s one iste, ili ako oče makar i s druge fele. Onda sok nemore tak brez sakoga zaprečenja prek prehadjati, na odrezani mestih bude anda pomenje obtical, te bude bolje nagnjen na vezanje cvetnih pupkov.

Sim spada prstenjčenje sadovne kite naokoli, kaj se najbolje tak obavi, da s protuletja koru kite s žagicom zažagamo (zapilimo) do drva.. Široki prsten neje dobro s dreva vzeti, ar ako se rane na okrajki za par tjednov nezarasteju, onde drevo more i poginuti.

S protuletja skopajmo okolo dreva zemlju, te s oštrom lopatom presečimo nekoliko korenah. I ovo obustavlja bujno obticanje soka po drevu i postanek plodonosnih batkov. Po sebi je razumlivo, da nebi bilo dobro vnogo korenja iz posečati, ar bi onda u protivno nepriliku opalo drvo.

Ako drevo ne je odviše jako, to onda gustoput samim presadjivanjem moremo

---

ZABAVA

Aldov fantlivosti.

(Prevod iz magjarskoga)

(Dalje.)

Kaj? zapitam ves začudjen. Am te mi nismo na to nagovarjali; sama si Štefeka ljubila i za se zebrala.

Ne, ne! Neljubim ga, on je srditi i grubijanski človek,koj me zaaostavlja i psuje; nemam ga pri srcu, pak je zabadava! I s tim vudri vu još vekši plač.

Več sem star človek ali plaća šenskoga još denes poslušati nemrem, zato ostavil sem ju na samom, ali tvrdo sem odlnčil iz glave joj van zbiti njene muhe.

Ali vu ov hip opazim Štefeka med vrati stoječega, gde kak pil okamenjen stoji. Vidlo se je, da je sve čul.

Vu hip zavihne strahovitom srditostju: Platil bude to on lopov! a i ti budeš počutila nevernica! s tim naglo srne iz hiže i hotel je nekam odbežati. Komaj sem ga dostigel a još težje nazad dobil i malo vmiril. Trsil sem se reztolnačiti mu, da se i druge devojke boje nagloga človeka. Julika je vezda — rečem — jako uzbunjena; ali ga zato ipak rada ima a k fašinku bude čisto njegova, samo naj se spametno ponaša od vezda.

Kak mi se je vidlo. Štefek je sve ovo samo na pol veroval. Srdce bilo mu je izvanredno nemirno; sumnja ga je velika strahovito mučila!

Od ovoga časa več nisu bili Štefek i Julika ono, kaj pred tim. Od posla zgubili su volju obadva Ona je cele vure znala vu bezposlenosti obaviti, sva zamišljena pred se je na telu stresla. Opominjali smo ju ja i moja Žuža, ribali večkrat i špotali, ali ona je vsigdar v plač vudrila i nismo od nje reči dobiti mogli.

Kak sem rekel, za delo nikaj nije marala nu s tim več je sebe cifrala i polepšavati nastojala. I ja imam rado, da je ženska čista, nu nisem tomu prijatelj, da se v tjednu, kada je puno posla, cifra i nacicomaca!

Sve opomene dobre nisu nikaj hasnile. I ja sem po tom posumnjal, da je toj premeni Julikinoj mladi Mikloš kriv. Potlam svih bezuspešnih karajanjah pustil sem stvar vu miru. Mislil sem, vreme sve vrači, pak i ovo se bude još preobrnulo a po tom još sem imal ufanje vu fašinsko gostovanje. Ali jako sem se privkanil.

Spomenul sem, da je i Štefek k delu volju zgubil; podjedno je menje posloval i žalostneši postajal. Večkrat probal je Juliku s lepimi rećmi ublažiti nu ona ga je svigdar od sebe hladnokrvno odputila i odhitavala. To je tak daleko išlo, da je Štefek čisto drugi postal.

Kaj se nigdar s njim nije još pripetilu, to se je pri njem vezda gustokrat opetovalo. Na večer odišel je od hiže a stopram v jutro doma došel i to pijan kak cep.

Opomenul sem ga otčinski i opazil sem, da se moje opomena duše njegove prijela. Kada se je ipak to i drugoč i tretič s njim pripetilo, vzel sem stvar na oštro. Na to mi on srdito odgovori: „Nemrem pomoči, da ja Juliku tak ljubim a ona vruču moju ljubav s preziranjem odvrača."

Hotel sem ga pomiriti, ali on na ove to nemareč, zdignul se je i strahovitim fantlivosti punim glasom zavikne: „Ali budem ja pomogel na svemu tom! Znam što je zrok moje nesreće,ali dobro stojim zato, da se bude on varoški gizdelin za naveke zmisil, kada sem na njega ruku moju del! Jedino poljsko delo včinilo mu je malo zabiti na svoju nevolju.

Od Bánfievoga gospodičića nismo potlam nikaj čuli Dvaput je polek nas i el vu lov i mene vsigdar lepo pristojno pozdravil. Ali opazil sem i to, kak je Julika vsigdar izpod plota za njim lukala. Ja sem mislil, da se ona nije več potlam s njim zišla; ali kaj nebi! Septembra 29-ga bila je baš subota a ja sem s Štefokom na polju svoj posel do gotavljal. Zajtrek smo si sobom vzeli, obed pak imala nam je Julika donesti ili pak mati. Ali ov dan zabadava smo čekali; niti matere, niti Julike nije bilo s obedom a mi dva več smo v poslu iz nemogli Nemoguč anda s praznim želudcom delati, več smo se vnogo predi pred mrakom prama domu odputili. Pri Rožičevi lesi zestali smo se s materom idučom prama nam.

Zuža: Nismo se zišli pri Rožičevi lesi nego pri Šantekovom marofu. Ali ja sem i tam bila i posvud sem Juliku iskala. Ar kada sem ja po njoj obed poslati van hotela, ona se je dugo izpričavala i nikak joj nije bila volja nesti. Na zadnje morala sem ju oštrimi rećmi na to skloniti.

I onda je plačuč išla a čudno mi se vidlo, da mi je rekla: „No tak s bogom, bog vas blagoslovi!" Toga nisem onda baš tak pazljivo gor vzela. Oh nesrećna ja! onda sem si zadnjikrat kćerku vidla!

Buduč mi dugo nije doma došla, pošla sem ju iskat misleć, da se je gde na marofa zamudila, i tak sem se s vami pri Šantekovom marofu zišla."

Na to nastane kratka a žalosti puna tišina, za kojem opet gazda reč poprime i reče:

Dosta k tomu, Julike več nigde najti nismo mogli! Iskali smo ju svi tri po svih marofih v celoj okolici, ali sve zabadava Suseda Korparica pripovedala nam je, da ju je pred poldan vidla iti s korpicom, dalje nikaj od nje nije znala povedati.

Morete si premisliti gospone, kakova strahovita čuvstva obuzela su srca naša. Celu noč nismo spali. Oh! to je strahovita noč bila! Neželim je niti najvekšemu neprijatelju. A kaj je još trpel Štefek! toga opisati nije moguče. Kad smo kesno večer iz toga žalostnoga iskanja doma došli, hitil se je na ladicu ter začel tužno plakati i jadikovati.

Nije se plakal, nego ručal.

Višekrat stal se je u vis ter strastveno pesnicu svoju zdigal. Dosta smo i mi dva imali od žalosti, ali za njega bojali smo se, da bude s pameti zišel.

Drugi dan prijavil sem stvar poglavarstvu puste. Ovo dalo je iskati vani na pusti a i vu varašu, ali njoj nigde traga niti glasa!

Vu Szegedu medjutim zeznalo se je, da je na isti dan i Bánfijev Miklos prez traga zniknul. Taj glas bil mi je kak strelica v srce; svetlo sem videl, da je mladi gavalir s mojom kčerkom pobegel!

(Drugiput dalje.)

G. Gy.

najlepši uspeh postiči, tak, da ga ze svim korenjem izkopamo pazljivo te ga na drugo mesto presadimo. Dojdučega zatim leta redovito se vnogobrojni plodadonaš juča pupki pokazu.

Ako pak falinga protivno izhaja iz neplodovitosti samoga zemljišta, onda ju je treba dobro pognojiti. Ako je drevo staro, onda je žvepleno kiselastimi solmi moči vu pomoč priskočiti vu svrhu priredjenja plodadonosečih pupkov i podpomaganje sadovnoga vezanja (zaveza.) Večput je pak pomenjkanje zraka i bliskavice zrok neplodovitosti, kaj se je pri gustom presadjivanju vnogoput pokazalo.

Večkrat se dogodi, da povrteljniki nedonašaju željenoga hasna, onda, ako su s stalnim gnojem jako pognojeni, ter sadovnadrva zbog velike bujnosti nikaj nerodiju. Prama okolnostim bi zato mogli biti vapno pesek opadki od zida, gipsz pepel, koja bi na dele korenja okoli dreva hasnovito moči bilo v potreboču vzeti.

Nekaj za kratek čas.

Gospon: Čuješ Johan, ja sem ti tak žedjen, da se ve budem tak vina napil kaj vmerjem.

Inuš: Prosim ljepo dragoga gospona, naj pustiju i mene, kaj žnjim skupa vmerjem.

— —

Oficir: Poveč ti meni, kaj ima soldat činiti, ako dojde vu jednu krčmu gde su oficiri, pak ako mu oficir ponudi kupicu viná?

Regrut: „Gospon kapitan, to se nigdar nepripeti.“

— —

Jeden soldat je pisal svojoj materi list, nego strašno velikimi slovami. Kad su ga zapitali, da zakaj tak s velikimi slovami piše, odgovoril je: „Moja stara mama je tak jako gluha, da je još pitanje, jeli bude i slove još poznala.“

— —

Oficir: „Kaj vas je ne sram, tak s konja doli na zemlju opasti.“

Regrut: Prosim ponizno, im pak nemrem v luftu ostati.

— —

Učitelj: Poveč ti meni drago dete, kuliko stvari je treba k svetomu krstu?

Dijak: Tri.

Učitelj: Ti si se pak ne katekizmuša navčil. Potrebne su samo dve stvari; voda i reč božja.

Dijak: Je gospon navučitel, ali je još treba i dete.

— —

Otec: »Draga deca, ako se nebudete kletve ostavili, naj me vrag vzeme, ako vi gda vu nebo dojdete.“

CENA ŽITKA

Pšenica 6·75 — — — Hrž 5·25
5.50 — — Ječmen 5.· — 6.50 Zob
5· - — — Kuruza 5 20 5.85 —

LOTTERIJA.

Grac 2. septembra 1887.

84. 61. 74. 52. 32.

VASUTI MENETREND

CSÁKTORNYÁN.

Indul.

Prágerhof felé.

Reggel	6 óra	28 perczkor	postav		Prágai idő.
Délután	4 »	13 «	»		
Éjjel	12 »	09 »	gyorsv.		

Manissa felé.

Reggel	5 óra	16 perczkor	gyorsv.		Bpesti idő.
Délben	11 »	55 »	postav.		
Éjjel	10 »	21 »	»		

Varazsd felé.

Reggel	7 óra	— perczkor	vegyesv.		Bpesti idő.
Este	10 »	27 »	»		

Érkezik.

Prágerhof felől.

Reggel	4 óra	53 perczkor	gyorsv.		Prágai idő.
Délben	11 »	27 »	postav.		
Éjjel	9 »	53 »	»		

Manissa felől.

Reggel	6 óra	37 perczkor	postav.		Bpesti idő.
Délután	4 »	17 »	»		
Éjjel	12 »	21 »	gyorsv.		

Varazsd felől.

Reggel	4 óra	50 perczkor	vegyesv.		Bpesti idő.
Este	9 »	13 »	»		

Szerkesztő:

MARGITAI JOZSEF

Urednik.

Hirdetések.

ÉN CSILLAG ANNA

185 ctm. hosszu óriási Loreley-hajammal, melyet az általam föltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a hajkihullást, elősegiti a hajnövést és erősiti a hajbőrt, uraknál elősegit egy teljes erős szakálnövést, rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szakálnak természetes szint és sűrűséget kölcsönöz és megóvja korai őszüléstől a legmagasabb korig. Egy kőcsög ára 50 kr., 1 frt, 2 frt. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése vagy postautánvétel mellett az egész világba. 701 13—20

CSILLAG és TÁRSA,
Budapest,
király-utcza 26.

STRAHIA testvérek
füszerkereskedésében
Csáktornyán
egy jó házból való ifju
Tanonczul
azonnal felvétetik.

A LEGJOBB
SZIVARKAPAPIR
A VALÓDI
LE HOUBLON
franczia gyártmány
Cawley és Henrytől Párisban.

Utánzásoktól óvatik!

Ezen papir Dr. J. J. Pohl, Dr. H. Ludwig és Dr. D. Lippman urak, mint a bécsi egyetem vegytan tanáraitól a legjobban ajánltatik és pedig: kitűnő minősége és tisztasága végett és minthogy abban semminemű, az egészségnek ártalmas anyag vegyitve nincsen.

LE HOUBLON 500 A FEUILLES LE HOUBLON
Cawley, Henry
17, rue Bleue, PARIS

Árverési hirdetmény.

PERLAK község részéről ezennel közhirré tétetik, hogy a község tulajdonát képező haszonvételek, u. m.:

I.	Italmérési haszonvétel	5000 frt,
II.	Skerljáki csárda . . .	150 frt,
III.	Vásár és helypénzszedés	500 frt,
IV.	Halászat	20 frt,
V.	Drávai rév (átjárás) .	1200 frt,

és pedig I. II. III. és IV. alattiak

folyó évi november hó 3-ik napjának d. e. 9 órakor,

az V-ik alatti pedig

folyó évi deczember hó 3-ik napjan reggeli 9 órakor

nyilvános árverésen a község házánál bérbe adatni fognak, — továbbá

VI. Lámpa világitás . . 200 frt,

árlejtés folytán szinte a község háznál

f. évi deczember 3-án reggeli 9 órakor

kiadatni fog.

Az árverési és árlejtési feltételek bármikor megtekinthetők

PERLAKON, 1887. évi szeptember 4-én.

Horváth Mihály
v. biró.

758 1—3

1330.
1887.

Haszonbérleti hirdetmény.

Csáktornya mezőváros elöljárósága által ezennel közzé tétetik: miszerint a községi

bor, pálinka és sör

fogyasztási adószedési jog, folyó

1887. évi Október hó 29-én d. e. 9 órakor

a csáktornyai községi irodában 1888. évi január hó 1-től 1890. évi December hó 31-éig haszonbérbe adatni fog.

Az egy évi haszonbér kikiáltási ára 9650 forintban van megállapitva, — mely összegnek 10%-át az árverezni kivánó, — az árverés napján letenni tartozik.

Irásbeli ajánlatok a 10%. biztositékkal ellátva, az árverés napjáig az elöljárósághoz beadandók.

A feltételek a községi hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Csáktornyán, 1887. Október hó 3-án.

766 1—1

Az elöljáróság.

Nagy választék menyasszonyi ékszerekben

NAGY VÁLASZTÉK NÉVNAPI AJÁNDÉKOKBAN!

Alapittatott 1873. évben.

HERLINGER M.

órás és ékszerész Csáktornyán.

Alapittatott 1873. évben.

NAGY VÁLASZTÉK NÁSZ AJÁNDÉKOKBAN!

Van szerencsém ezennel a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani az ujonnan berendezett és dusan felszerelt

ARANY, EZÜST és

nagy chinai ezüst áruk raktáromat,

(főtér, az uj takarékpénztári épületben) hol e szakmába vágó diszes

mindennemü ajándékoknak

igen alkalmas tárgyak a legjutányosabban beszerezhetők. — Bátorkodom még a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani jól berendezett

optikai áru raktáromat

CHINAI EZÜST ÁRUK

IGEN OLCSÓ ÁRAKÉRT

Nagy választék születésnapi ajándékokban.

Nyom Fischel Fülöp laptulajdonosnál Csáktornyán.